

Πραγματοποιηθείσαι έρευναι ρυπάνσεως Περιοχή Καστριών Καλαβρύτων Ἀχαΐας

Σ Π Η Λ Α Ι Ο Ν Τ Ω Ν Λ Ι Μ Ν Ω Ν ά ρ . 3479

1. Μελέτη προστασίας τοῦ Σπηλαίου, τῶν υδάτων του και τοῦ περιβάλλοντος χώρου του ἀπὸ ρύπανση.

Ἔπὸ Ἀννας Πετροχείλου

Κατὰ τὶς έρευνες ποὺ πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὴν Ἑλληνογαλλικὴ ὀμάδα Λεωνιδίου, ἀπέδειξαν ὅτι ἂν και ὑπάρχουν μέσα στὸ σπήλαιο νυκτερίδες, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ρυπάνσεως τῶν νερῶν του, γιατί ἐκτὸς ποὺ ὁ ἀριθμὸς των εἶναι πολὺ περιορισμένος, διακτιοῦν μόνο σὲ ξηρὰ τμήματα τοῦ σπηλαίου, ποὺ βρίσκονται πρὶν ἀπὸ τὶς 13 κλιμακωτὲς λίμνες και μετὰ ἀπ' αὐτὲς σὲ μεγάλη ἀπόσταση.

Ἀναφέρουμε ὅτι τὸ πρῶτο ξηρὸ τμήμα τοῦ σπηλαίου ἔχει μῆκος 300 μ. Μετὰ ἀρχίζουσιν οἱ λίμνες ποὺ καλύπτουν συνολικὰ 300 μ. μῆκος. Μετὰ τὸ τέλος τῶν λιμνῶν συνεχίζει ξηρὸ τμήμα τοῦ σπηλαίου — μέχρι τὸ τέλος του — ποὺ φθάνει τὰ 1.200 μ. Συνολικὸ μῆκος 2.000 μ.

Τόσο τὸ πρῶτο ξηρὸ τμήμα τοῦ Σπηλαίου, ὅσο και τὸ τμήμα τῶν 13 κλιμακωτῶν λιμνῶν, εἶναι στρωσμένα με θαλασσίου σταλακτικὸ διάκοσμο ποικιλόχρωμο.

Οἱ ὀροφές τῶν διαφόρων τμημάτων του — κατὰ τὸ πλεῖστον — φθάνουσιν τὰ 30 μ. ὕψος.

Τοὺς θερινοὺς μῆνες οἱ λίμνες ἔχουν νερὰ στάσιμα.

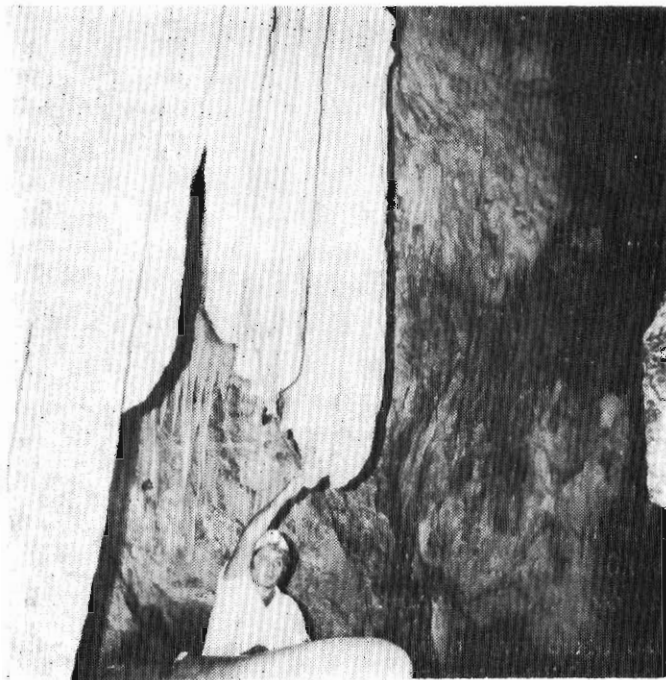
Τὸ χειμῶνα, ποὺ τὰ νερὰ εἶναι τρεχούμενα, στὸ τέλος καθὲ λίμνης σχηματίζεται καταρράκτης.

Τὰ νερὰ προσέρχονται ἀπὸ διάφορες πηγές τοῦ σπηλαίου και ἀπὸ ὑπόγειους ὄχτους, ποὺ συνδέονται με τὸν Ἀπανόκαμπο.

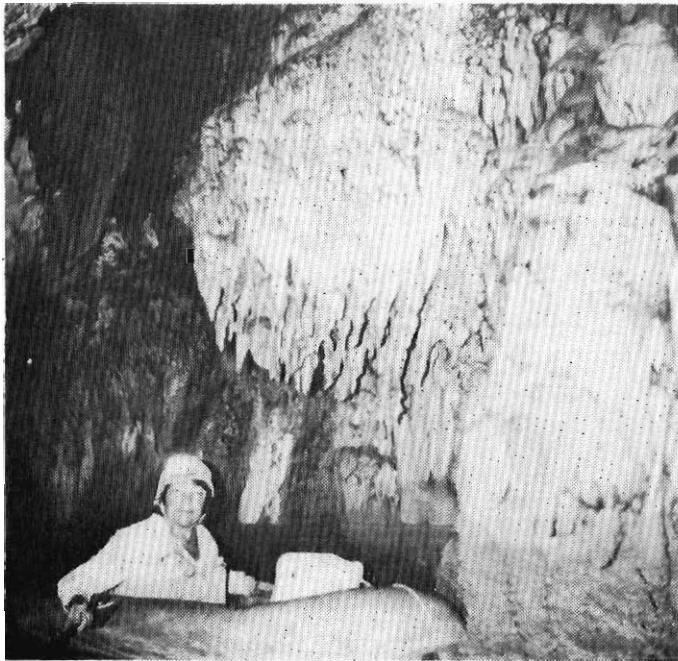
Ὁ Ἀπανόκαμπος εἶναι μία μεγάλη «Δελίνη» (ὄροπέδιο ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ ἰσώματα, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν τὴ διαφυγὴ τῶν νερῶν), ποὺ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση 4 χιλ. περίπου πρὸς τὰ Δυτικὰ τοῦ Σπηλαίου «τῶν λιμνῶν» και ψηλότερα ἀπὸ αὐτὸ 200 μ. περίπου.

Κατὰ τὸ χειμῶνα ὁ Ἀπανόκαμπος πλημμυρίζει. Τὸ καλοκαίρι καλλιεργεῖται. Τὰ νερὰ του διαφεύγουν με θρασὺ ρυθμὸ, ἀπὸ τὶς καταβόθρες ποὺ ἔχουν διανοιχθεῖ πρὸς τὴ Νοτιὰ πλευρὰ του. Αὐτὰ ἔχουν ἄμεση σχέση με τὸ Σπήλαιο «Τῶν λιμνῶν» ἔπως ἀναφέρουμε. Ἀποδείχθηκε ἀπὸ τὶς μέχρι σήμερα έρευνες, ποὺ ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἀπὸ τὴ γράφουσα, σ' ὅλες τὶς ἐποχές τοῦ χρόνου.

Ἐπίσης ἔχουν ἄμεση σχέση με τὶς πηγές τοῦ Ἀθωναίου ποταμοῦ, ποὺ βρί-

Ἄπιθανα, ὀγκώδη καὶ κατάλευκα παραπετάσματα κρέμονται ἀπὸ τὴν ὀροφή.

Τεράστιος πολυέλαιος κρέμεται ἀπὸ τὸν πονύφηλο τοῖχο μᾶς ἱλίνης.

σζονται σὲ ὀπόσταση 8 χιλ. πρὸς τὰ Ἀνατολικὰ τοῦ Ἀπανόκαμπου. Στὸ μέσον περιπόου, αὐτῆς τῆς ὀπόστασης βρῖσκειται τὸ Σπήλαιο «Τῶν λιμνῶν».

Ἡ ὑπόνοια ὅτι εἶναι δυνατόν τὰ νερὰ τοῦ λιμνάζου κατὰ τὸ χειμῶνα στὸν Ἀπανόκαμπο νὰ ρυπαίνονται εἶναι ἀναμφισβήτητη. Γι' αὐτὸ θεωρήθηκε σωστὸ ὅτι, πρέπει νὰ ἐποδειχθεῖ στοὺς κατοίκους τῶν γύρω χωριῶν (Ἄνω — Κάτω Λουσοὶ Λουσικὸ κλπ.) νὰ φροντίζουν γιὰ τὴ σχετικὴ καθαριότητά του. Συγκεκριμένα, νὰ

Τὸ φράγμα αὐτὸ τῆς λίμνης σχηματίστηκε ἀπὸ σταλακτιτικὴ ὄλη. Τὸ χειμῶνα μετατρέπεται σὲ μεγαλοπρεπῆ καταρράκτη.

Φωτ. Ἄννας Πετροχέλου

ἀποφεύγουν τὴν ἐγκατάλειψη στὸ ὑπαίθρο νεκρῶν ζώων, ἀπορριμμάτων κλπ.

Κατὰ τὴ γνώμη μας ἡ καλύτερη λύση εἶναι νὰ τὰ καίουν.

Ἐπίσης τὰ κηγλιδάματα ποὺ βρῖσκονται στὴν εἴσοδο τῆς μεγάλης καταβόθρας, γιὰ τὴν ἀναχαίτηση τῶν φρετῶν ὑλικῶν πρέπει νὰ καθαρίζονται συνεχῶς, γιὰ νὰ προλαμβάνεται ἡ σήψη των.

Ἔτσι θὰ περιορισθῆ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ ρύπανση τῶν νερῶν τοῦ Σπηλαίου «Τῶν λιμνῶν» καὶ γενικότερα τῶν πηγῶν τοῦ Ἀρσωνίου.

Ἀπὸ τουριστικῆς πλευρᾶς τὸ Σπήλαιο «Τῶν λιμνῶν» ἔχει χαρακτηρησθῆ ὡς «Παγκοσμίου Προβολῆς», γιὰτὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέγεθος του θυσιάζει τὸν διάκοσμό του.

έχει τις δεκατρείς κλιμακωπές λίμνες, που τὸ καθιστοῦν μοναδικὸ στὸ εἶδος του, σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ἡ τουριστικὴ ἀξιοποίησή του (μελέτη ἔχει ἐκπονηθῆ ἀπὸ τὴ γράφουσα τὸ

Ἡ Μεγάλη Καταβόθρα τοῦ Ἀπανόκαμπου.

Φωτ. Ἰωάν. Ἰωάννου

1974, ἐντολῆ ΕΣΣΕ, χορηγία ΕΟΤ), θὰ συμβάλῃ ἀπεριόριστα στὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξη ὁλόκληρης τῆς Βορειοδυτικῆς Πελοποννήσου.

R E S U M E

Région de Kastrión de Kalavryta en Achaïe grotte « les lacs » No 3479

Etude pour la protection de la grotte et ses eaux par la pollution.

Les recherches du groupe Français Grec ont montré qu'il n'y a pas de danger par les chauves-souris puisqu'ils vivent aux pièces situées loin des treize lacs de la grotte.

Un seul danger provient par les eaux d'Apanokambos une doline qui se trouve 200 m. plus haut de la grotte.

L'organisation rationnelle de tourisme doit mettre en valeur cette grotte unique.

